

SZÉKELY-UDVARHELY

UDVARHELYVÁRMEGYE KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési díjak: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egy példány ára 8 kr. Papoknak és tanítóknak egész évre 3 frt — Hirdetések és előfizetési díjak a kiadóhivatalhoz (Betegh Pál könyvnyomdája) intézendők
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felelős szerkesztő:
Dr. Vajda Emil.

Solymossi Endre.

Főmunkatárs:

Pogány Kornél.

Embery Árpád.

A lap szellemi részét illető közlemények a főszerkesztőhöz intézendők. Kéziratok nem adatnak vissza. — Hirdetmények első árszabály szerint számítanak — Egyes példányok kaphatók Gál János dohánytözsdejében.
Nyiltér petit sora 15 kr. — Bélyeg-díj külön 30 kr

Székely-Udvarhely ünnepe.

(B) A közművelődési egyesületek mindenütt áldásos működést fejtenek ki, tehát van létjogosultságuk. De kétszeresen nagyobb szükség van nálunk az Emkére, mert itt egy oláh gyűrű összeszorítani, majd megsemmisíteni készül bennünket.

A pünkösdi ünnepek ránk nézve háromszoros ünnepek voltak, mert itt tartotta az Emke tiz és az udvarhelyvármegyei népnevelési egyesület huszonöt éves fennállásának jubileáris gyűlését.

Jelentékeny dolog az, midőn a magyar népfaj, mely e hazát nemcsak elfoglalta, de egy ezredéven keresztül minden ellenséggel, számtalan ármánnyal szemközt megvédelmezte, sőt a nyugatot a keleti barbár beütesektől megóvta, ünnepet tart, hogy saját létezésének megvédésére alakult egyetlen tíz éves fennállásának jubileumát megünnepelje.

Az Emke tíz év óta óriási társadalmi munkásságot fejt ki, s melynek szükségképpen az lesz a következménye, hogy ama magasztos eszme: hazánk minden rangu és nyelvű népe szívében magyar legyen, megvalósul.

Örömmel tölti el szívünket az a tudat, hogy az Emke ünnepe fényesen sikerült. Kedves vendégeinken is látszott, hogy megvannak elégedve velünk.

Az ünnepek minden részéből kiolvasható, hogy magyar szív dobog kebleink-

ben; magyar vér lüktet ereinkben; magyar eszméktől áthatott érzület vezette tetteinket.

De nemcsak a város apraja s nagyja, gazdagja s szegénye, hanem a vidék minden lakója örömtől sugárzó arccal vett részt eme nemzeti ünnepségünkben. Városunk pompában uzsott, úgy, hogy alig lehetett ráismerni régi szegénységünk nyomaira.

Az időjárás is kedvezett, mert verőfényes szép napjaink voltak.

Eme nagy társadalmi mozgalomban és az ünnepekben az ország összes pártjainak vezető egyéniségei résztvettek, ennek a dacára mégis a politika teljesen ki volt zárva. A tárgyalások simán folytak le, a határozatokat egyhangulag hozták. Látszott, hogy a szeretet és a művelődés ünnepe volt ez.

Szóval büszkén és örömmel tekinthetünk a múlt hétre vissza, mert egy hétig pihent Magyarország szeme városunkon és lakóin.

Az ünnepély lefolyása következő:

Fogadtatás a vasutnál.

„Ezelőtt tíz esztendővel Kossuth Lajos sürgönyt küldött egy kolozsvári szerény gyülekezetnek. A sürgöny tartalma ez volt: »Erdély jobb keze hazánk. Minden talpalatnyi térral, mit ott a magyarság elveszt, hazánk ezer éves magyar állami jellegének biztonságára csorbul. Hazafiúi irányban ellensúlyozni a magyarellenés állam-bomlasztó bujtogatást, fentartani a magyarságot, visszaszerezni az elvesztett tért, fejleszteni a magyar közművelődést, oly önvédelem, melyet minden magyarnak támogatni kellene.«

TÁRCZA.

Berzeviczy Albert dr. képviselőházi alelnök, látogatása a m. kir. állami főreáliskolában.

A volt vall. és közokt. államtitkár még uti fáradságot sem pihente ki, már is d. u. 5 órákor megjelent a helybeli m. kir. állami főreáliskolában, hová öt megyénk főispánja kísérte. A lépcsőház alján fogadta az érkezőket, az egész tanári kar, élén Solymossi Lajos dr. igazgató, ki a következő beszédet tartotta:

Méltóságos képviselőházi Alelnök ur!

Végtelenül örvendünk, hogy a kedvező körülmények alkalmat nyújtottak arra, hogy Méltóságodat, a magyar tanügy egyik legavatottabb szakfőnökét, a ki egy tizedet meghaladó időn át volt egyik legfáradhatatlanabb intézője annak, intézetünk kebelében üdvözölhetjük. De nem csupán az általános érdemek azok, a mik hálára nyitják a mi ajkainkat, hanem azon speciális érdemek, melyek Méltóságod nevére szoros kapcsolatba hozták ez intézettel, melynek mi szerény munkásai vagyunk. Abban, hogy ez intézet a helyszínen meggyökeresedett, abban, hogy ennek az intézetnek ilyen díszes hajléka van: Méltóságodnak elvévhetetlen érdemei vannak. S éppen ezért örvendünk annak, hogy Méltóságodat itt üdvözölhetjük, mert leróhatjuk hálánkat, melyet oly rég szeretünk volna megtenni, megköszönve mindazon kegyeket, melyekkel intézetünket elhalmozni méltóztatott s kérjük, hogy jövőre is, ha időnkint bajai lennének s támogatásért fordulna Méltóságodhoz, hallgassa meg panaszát s ne vonja meg tőle jóindulatú támogatását.

Hálás köszönetünket azzal a forró kívánsággal

gal fejezem be, hogy a Mindenható Méltóságodat szeretett hazánk, nemzeti tanügyünk s forrón szeretett családjának öröme, viruló egészségben, boldogságban sokáig-sokáig éltesse. Eljen!

Berzeviczy rövid válaszában megköszönte a szívvelyes fogadtatást. Örömeinek ad kifejezést, hogy ama főreáliskola, melynek ügyét nagy előszeretettel támogatta államtitkársága idejében, egy ilyen, a kor igényeinek minden tekintetben megfelelő épületet kapott. Igéretet tesz, hogy valamint a múltban, úgy a jövőben is minden tőle telhető támogatásban fogja részesíteni ama intézetet, melynek úgy hazafias tanári karáról, valamint az ifjúságáról is, csak jót hallott.

A beszéd elhangzása után az intézet megnevezése következett. A látottak kellemes benyomást tettek Berzeviczyre, melyeknek többszörösen kifejezést adott. Miután szívvelyesen elbuosuzott úgy az igazgatótól, valamint a tanári kartól, kocsira ült és a népünnepély megsejtelésére elkoszosított.

A homoródmási kirándulás.

5-én reggel 5 órára volt kitzve a gyülekezés. De az eső miatt 1/2-7-re is csak egy negyede jött össze a jelentkezőknek. 7 órákor szomorú kilátásokkal indult utnak a kicsiny, de bátor karaván, két idegen vendéggel, u. m. Kis Ferencz győri főjegyzővel és Peregé Imre birtokossal.

A mint Homoród völgyébe jutottunk, az eső elállott, sőt Almás vidékén nem is volt; így egész nap délután 5 óráig szép idő kedvezett célunk elérésében.

Utközben diszkapuk, tornyokon lengő háromszínű zászlók jelezték, hogy az utunkba eső köz-

ségek az Emke kiránduló tagjait nagy tisztességgel kivánták fogadni. Abásfalván és Almáson zeneszó mellett érkezünk a diszkapuk alá. Ott Sándor L., itt Ajtai János unitárius lelkész fogadott lendületes beszéddel és a nép teleszórt virágokkal kocsijainkat.

Almásról a rövid villásreggeli után zeneszó mellett (két zenekar volt) 10 órákor indultunk a barlang felé. 12-kor a Kőmezőn ütöttük föl sátrunkat egy rögtönzött asztal mellett. Itt hagyván az ebédhez kiszállított étel- és italműveket, gyalog indultunk mintegy 5-600 embertől környezve, a derék almási székely zenekar zenéje mellett a barlanghoz. A mélységbe levezető újonnan készített gyalogjárók, melyek csak pár bételt készültek előbb, nagyon megkönnyítették a völgybe való jutást. Ott a vizpartján levő új ösvények, a víz felett újonnan készült szilárd és kényelmes pallók (4 darab) lehetővé tették, hogy 20 perc alatt a barlanghoz juthattunk. Itt ismét egész csapat vargyasi ember volt. A barlang megtekintése sok időt vett igénybe, mert pár száz ember egyszerre akart velünk jönni. Nagy nehezen fákllya és gyertyavilágítás mellett bejártunk a barlang főrészébe. A barlang előtt fényképfőlvételt is eszközölt Tóth József, mely ha sikerült, kedves emlék lesz a gyönyörű vidékről. 5 órára értünk vissza a terített asztalokhoz. De le sem telepedett a társaság, mert hatalmas villámlás és dörgés közt oly hirtelen jött egy jéggel vegyes zápor, hogy mindenki felejtette az asztalt s menekült a távolban levő csűrökhez. Egy félóra múlva annyira kiderült, hogy a meg és elázott asztal mellé ülhetett a társaság, hol a szintén elázott,

Szombatfalvára érkezett. A vonat fél háromkor lassan berobogott. Az óriási tömeggé összeverődött közönség harsány éljenzésben tört ki. Kedves vendégeink leszállottak. Bethlen Gábor gr., az Emke elnöke köré csoportosult a hivatalosan megjelent rendezőség és Mikó Árpád, a helybeli Emke elnöke a következő rövid, de szívből és szívhez szóló beszéddel üdvözölte őt:

„Méltóságos gróf kulturregyleti Elnök ur! Mint az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület udvarhelyvármegyei osztálya legközelebb megválasztott elnökének, nekem jutott a kiváló szerencse és enyém a kedves kötelesség, hogy Méltóságodat, mint az egylet érdeműs elnökét és a Méltóságod vezérlete alatt ide sereglett igen tisztelt kedves vendégeinket e helyen köszöntessem. Legyen tehát Méltóságod és legyenek kedves vendégeink a legszívélyesebben üdvözölve általunk.

Méltóságos gróf ur! Ezen ősi székely anyaváros, mely a multnak annyi fényét és dicsőségét látta, földi javakban nem oly dúd, hogy kifejtetni tudná mind ama díszet és pompát, mit Méltóságod kiválóan díszes és rokonszenves állása megkövetelne; de azért, ha ez érzelmenek külső nyilvánulásai szerényebbek is, annál igazabbak és őszintébbek. Városunk kapui, polgáraink keblei ki vannak; tárva igaz magyar vendégszeretettel mondjuk Isten hozta és tartsa meg Méltóságodat a magyarság és egyletünk díszére, javára sokáig. Eljen!

Bethlen Gábor gr. válaszában röviden kifejezte, hogy jól tudta: itt szíves vendégszeretetre talál annyival inkább, mert mint az Emke elnöke egy eszmét képvisel, mely úgy őt, mint társait idehozta. Örömmel fogadta el a város meghívását, hogy az Emke tíz éves fennállásának jubileumát itt a székelység anyavárosában tartsák meg. Nagyon köszöni a szíves fogadtatást és kéri városunk lakóit, hogy az Emkét minél lelkesebben karolják fel. Eljenek a vendégszerető székelyek!

A beszéd elhangzása után kedves vendégeink a közönség sorfala között kocsijaikhoz vonultak, a hol a már megállapított sorrendben azokon helyet foglaltak. A menet impozáns volt. Orbán Ottó br. vezetése mellett, mintegy 30 lovasból álló bandérium nyitotta azt meg. Festői látványt nyújtottak a diszmagyarba öltözött zenészek; a bevonulás fényét emelték a zászlók alatt megjelent egyes testületek; majd a négyes és

ételekkel, (szívány pecsenye s hideg ételek) kiki igyekezett éhségét csillapítani, szomját pedig borvizes borral oltani. Az idő újra felderült, de meg a kedélyek is.

Az ebédet egy-egy zenedarab meg egy-egy köszöntő mellett vigan költöttük el. Közben az almási fiatalság mutatta be az ott divatozó ünnepi öltözetben különböző tánczeit. Idegenaink lelkes szavakban adtak megalégedésüknek kifejezést.

Köszöntőket mondottak még Ajtai János, Kriza Sándor, Péterfi Áron, Gál Sándor, Kory Ottó, Fás Gyula, Farczadi Lajos, Molnár Károly. Egy almási népköltő pedig költeményeket olvasott föl. Természetes, hogy a Hymnusz, meg a Szózat is gyönyörűen viszhangzott a sziklák közt.

Végre Molnár Károly fölemlítve, hogy az ünnepély egyszermind az ottan teljesített első munkálatok felavatási ünnepélye is lévén, a lakosság védelmébe ajánlja azokat. 1/2 7 órakor indult el a társaság, de csak Almásig juthatott éjjeli szállásra, a napközben többször ismétlődő akadályok miatt. 6-an reggel egy része felutazott Szentkeresztbányára Lánckzy József ur vezetése mellett, a másik része pedig Udvarhelyre jött.

A minden tekintethen sikerült s igen élvezetes kirándulás sikerének előteremtésén fáradozóknak e helyen is köszönetet mond a kirándulási bizottság elnöksége. Köszöni a község áldozatkészségét a munkálatokért, köszöni a Kárpát-egylet segélyét a pallók előállításáért. És végül a azon fáradságtalan tevékenységért, melyet az ottani rendező bizottság, élükön Ajtai Jánossal, Péterfi Áronnal és Kriza Sándorral kifejtettek; a tevékenységhez méltó elismerésben kívánja őket részesíteni az elnökség nevében

r. l.

kettős fogatok hosszú sora következett. A menet ki sem fejlődhetett, mert a Bethlen-uteza elején diszmagyarba öltözve várták Kassay F. Ignác, a város polgármestere és Sebesi Ákos városunk ügyésze az érkező vendégeket ama diadalkapunál, melyet Héjjas Kálmán erdész igazán ügyesen és szépen készítet el. Sebesi Ákos a következő beszédet mondotta:

Méltóságos gróf Elnök ur, igen tisztelt erdélyrészi közművelődési egyesület, kedves vendégeink!

Székely-Udvarhely városunk, mely az ősi Hargita lábainál századok óta, mint székely anyaváros igen fontos és ugyszólva vezérszerepre volt hivatva, a legrégibb idők fogva mindig kötelességének tartotta a magyar nemzeti közművelődés előmozdítására mindent megtenni, a mit saját és polgárainak korlátolt anyagi erejénél fogva megtehetett és itten szeretett magyar hazánk keleti határán kulturális misszióját igyekezett mindig hűen és a leglelkismeretesebben betölteni.

Azt hiszem elég ezen állításon igazolásul a város történetére hivatkoznom, különösen arra, hogy itten városunk kebelében már századok óta olyan két középiskola állott fenn, mely nemcsak mindig hű fiakat nevelt hazánknak és nemzetünknek, hanem idők folytán számtalan olyanokat is bocsátott ki kebeléből, kik hazánk közéletében is nevezetes szerepeket vittek, sőt az igen tisztelt egyesület vezérferfiái között is vannak egyének, kiket ezen iskola kebeléből bocsátott ki.

Midőn városunk az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesületet felkérte és meghívta, hogy 10-ik évi rendes és egyszermind jubiláris közgyűlését városunk falai közt szíveskedjék megtartani, akkor is ezen tradícionális kulturális missziójához hűen vélt cselekedni, mert úgy gondolkodott, hogy ezen jubiláris közgyűlés nem csak az egyesület történetének fogja egyik nevezetes eseményét képezni, hanem városunk kulturális életében is eredménydus hatással fog lenni. A meghívásra tehát e város közönségét nem csak az őszinte szívből jövő városi vendégszeretet, hanem főleg ezen város kulturális érdekei is indították s így kétséget nem szenved, hogy e város az igen tisztelt egyesületnek ama határozataért, hogy a meghívást elfogadván, 10 ik évi rendes és egyszermind jubiláris közgyűlésének megtartásával városunkat tisztelte meg és tüntette ki, nemcsak a pusztá udvariassági formák parancsolta köszönettel, hanem kulturális érdekei tekintetéből valódi hálával adósa.

Megbízás folytán nekem jutott a szerencse városunk ezen háláját és köszönetét, annak közönsége, képviselőtestülete és tanácsa nevében kifejezni, tolmácsolni és az igen tisztelt Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesületet, annak vezérferfiát és az összes kedves vendégeket magyar őszinte szívből származó »Isten hozta«-al üdvözölni.

Midőn tehát ezen rám nézve megtisztelő és kellemes kötelességemet a legnagyobb készséggel teljesítem, az egyesületet, annak vezérferfiát, és a kedves vendégeket a város közönsége nevében fogadom és üdvözölöm, egyszermind kérem a Mindenható, hogy az egyesület komoly és nemzeti közművelődésünkre nézve áldásos munkájára bocsássa szent áldását és engedje, hogy az egyesület hazánk és nemzetünk javára virágozzék és éljen!

Bethlen Gábor gróf válaszában üdvözölte a székely anyaváros közönségét és megköszönte a meghívást, továbbá a szíves fogadtatást. Az ősi székely népet, mely a hazaszeretet és nemzetiség tekintetében itten, a haza keleti oldalán, mindig áldozatkészséget és buzgóságot tanusított, olyanak tekinti, hol az Emkének nincs ugyan működési tere és hivatása, de az egylet apostolait azért küldötte ide, hogy itten új erőt és kitartást nyerjenek, mint Antaeus, ki az anyaföld érintésétől mindig új erőt merített. Eljenek a székely anyaváros polgárai!

Innét a menet lépésben, minden nagyobb fennakadás nélkül, vonult végig a szépen fellobozótt és különféle módon földszített utcákon. Bethlen Gábor gróf Lengyel József dr lakásának

erkélyéről nézte az elvonulókat. A menet Kossuth-uteza végéig ment, honnan visszafordulva, kiki lakására hajtatott.

Népünnepély.

D. u. 4 órakor vette kezdetét a népünnepély, mely reményen felül sikerült, különösen anyagi szempontból. Az a vándorló néptömeg, mely a vasúti fogadtatást végig nézte, majdnem teljes számmal húzódott az ev. ref. kollégiumi kert felé, hol a népünnepély lezajlott.

Az ünnepélynek az időjárás is nagyon kedvezett. Két óra tájban a felhők fenyegetően tornyosultak ugyan az égen, de egy jötevé szél úgy szétkergette azokat, hogy habár nem verőfényes, de éppen legkedvezőbb borús idő volt.

A népünnepélynél az a kellemetlenség történt, hogy a kertbe még az ünnepély megkezdése előtt jóval előbb betóduló közönség elfoglalta azt a tribünt is, mely a vendégeknek volt fénrtartva. Midőn a kedves vendégek is bejöttek, akkor bizony vagy éppen nem, vagy pedig csak nagy nehezen tudtak helyhez jutni.

Az ünnepély műsorából kiemelkedő és olyan szakaszok, melyek vendégeinket is nagyon érdekelték, következők voltak: székely lakodalom bemutatása. Ennél úgy a rendezők, mint a lakodalmat bemutatók is mindent elkövettek, hogy minél hűbben mutassák azt be. Szépségverseny. Eme versenyen résztvevők közül a vendégek és a rendezők kilenczet találtak díjra érdemeseknek. Az e fajta versenyeknél az a baj, hogy éppen azok, kik hivatva volnának a szépségversenyen résztvenni, szerényen visszavonulnak és csak azok közül válogathat a bizottság, kik, a nota szerint, már tul vannak a lilium-koron. Érdekes volt a székely páros tánc is. A műsor többi száma is sikerült. A tombola majdnem éjjelig tartott.

A kivilágítás.

Este székely anyavárosunk fényárban uszott, még a mellékutczákat is kivilágították. A közönség le és fölsétálgatva gyönyörködött a valóban szép látványban.

Ismerkedési estély.

Fél kilencz felé kezdett a közönség gyülekezni a Snapek-szálló nagytermében, mely csakhamar zsuffolásig megtelt. Kedves vendégeink majdnem valamennyien megjelentek, valamint a város lakóinak színe-javát is ott láttuk.

A kedélyes összejövetel messze az éjszakába nyúlt el. Városunk derék cigányai ugyancsak huzták a szebbnél-szebb darabokat és nem csoda, hogy a közönség olyan sokáig kitartott.

A második nap.

A nagygyűlés közönsége reggel 8 óra után kezdett gyülekezni a varosházán. Impozáns kép tárult itt a néző szemé elé. Erdélyi mágnások, alföldi és felvidéki urak, budapesti vendégek, egyszerű székely parasztok tarka és színes csoportjai verődtek itten együvé. Az aranyos napfényben diszruhák és uniformisok csillogtak, a papi talárok mellől rövid zékék tüntek elé. A varosháza dísztermének karzatán a híres szép udvarhelyi leányok kerán helyet foglaltak és onnan jártattak szemeket a gyönyörű sokaságon keresztül. Soha tíz év alatt nem gyűlt össze annyi nép az Emke közgyűlésére.

A varosházáról a római katolikus templomba vonult a közönség, a hol Jung-Cseke Lajos apát-plébános zenés misét szolgáltatott fényes segédlettel.

Magát az egyházi zenét, a karokat és ének-szólokat Vajda Emil dr választotta össze s nagy részöket ő tanította be. Bekezdésül Gal Sándor r. kath. kántor énekelt egy szép imát Stradelótól. Utána a polgári dalegylet Beethoven egyik Glóriáját intonálta tisztán egybevágon, kifogástalan színezéssel. Rendkívüli élvezettel hallgattuk Török Bódog gyönyörű bariton-szóloját (Offertorium), melyhez Rózsa Géza dr adta a precíz és az énekhez könnyen simuló orgonakiséretet. Neszvadba Katicza k. a. Gounod egyik »Ave Maria«-ját énekelt, a magasabb régiókban is tisztán csengő, üde hangon. A hegedükíséret s a beleszótt hegedű-szólo mester kezekre vallott. Vajda ének-szóloját ismeri

Folytatás a mellékleten.

már az udvarhelyi közönség, ismeri hatalmas, kitűnően iskolázott s a legnehezebb részletekkel játszva bánó hangját, mely az egész templomot betölti. Így hát föl vagyok mentve azon — bár kelemes — kötelesség alól, hogy róla hosszasan magasztalóbb szavakkal szóljak. A mise végén a polg. dalegylet elénekelt Erkel Hymnusát, mire a közönség oszladozni kezdett, hogy a közgyűlésen előjegyzett helyeiket biztosítsák.

A kath. templomból a díszes ünneplő közönség a református templomba vonult, hol a padsorok már zsufova voltak óriási közönséggel. A város és megye notabilitásai és előkelő hölgyvilága majdnem teljes számban jelen volt. Felsőleges szép látvány volt ez. A közepén a szószék alatt felállított emelvényen a hosszú zöld asztal körül Bethlen Gábor gróf elnök köré csoportosulva ültek: az Emke-tisztikára, Berzeviczy Albert, Apponyi Albert gróf, Ugron Gábor, Bartha Miklós, Rakosi Jenő a D. M. K. E. és Craus István a F. M. K. E. képviselőiben, Mikó Árpád főispán, dr. Vajda Emil stb. Az emelvénytől jobbra a hölgyek, balra az újságírók, képviselők és vidéki kitűnőségek, szemben a megye és város nagyjai, karzaton a polgárság s a kedves és derék székely nép, mely áhitattal leste a »nagyok« ajkairól elröppenni készülő igéket.

A közgyűlés megkezdése előtt Bedő Ferencz ref. lelkes az emelvény fölött levő virágokkal díszített szószékről megragadóan szép, emelkedett szellemű imát mondott, mely a hallgatóságra mely, lélekemelő hatást gyakorolt. A gyönyörű imát a közönség állva hallgatta végig. Majd ünnepélyes eszemben Bethlen Gábor gróf az Emke-elnöke mondta el eszmékben gazdag megnyitó beszédét, melynek elején meleg szavakban üdvözölte a megjelent közönséget s köszönetet mondott a nyitványnak, eddig soha ily mértékben nem mutatkozó meleg érdeklődésért. Beszéde folyamán védelmezte az Emkét a sovinizmus vajda ellen. Továbbá méltatta az Emke-tisztviselőinek fáradozásait. Hosszasban foglalkozott azzal a panaszszal, hogy a kormány az eddigi kedvezmények egy részét megvonta az Emkétől. Megemlékezett az Emke elhunyt nagy alapítójáról, Kun Kocsárd grófról, dr. Kovács Ödön-ről és az egyesület többi halottairól.

Sándor József főtitkár bejelentette ezután, hogy a közgyűlést üdvözölték: Wlassics és Jozipovicz miniszterek, Darányi Ignác, Bende püspök, Turóczy főispán, gróf Kun Géza, Pázmány Dénes, Beóthy Zsolt, Szerényi József, Jakab Elek, az akadémia, az országos nemzeti szövetség, a torontalmegyei és pancsovai közművelődési egyesületek, az eperjesi Széchenyi-kör, a budapesti VII. kerületi asztaltársaság, a gyulafehérvári, szebenii, kolozsvári Emke-fiókok, Szeged, Gyöngyös városok számos egyesületek stb.

Felolvasta ezután a megjelentek névsorát, kiket a közönség élénken megéljenzett.

Uj alapítók lettek: Berzeviczy Albert, Dervarics Imre, Mikó Árpád, Apponyi Albert gr. (hosszas eljenzés) és még néhányan.

Horváth Gyula indítványára a betegsége miatt meg nem jelenhetett Röck Pálhoz üdvözölő sürgönyt intéztek.

Rákosi Jenő a messze vidékről jöttek nevében intéz üdvözlőt a közgyűléshez, mint több magyarországi kulturegyesület képviselője s egyúttal az újságírók nevében is.

Következett Réthi Lajos emlékbeszéde Kun Kocsárd grófról. Az emlékbeszédből azonban, mint-hogy az különben is ki fog nyomatni, csak egyes részleteket olvastott fel. Az emlékbeszédet a közönség megéljenzete.

Következett Berzeviczy Albert beszéde, melynek nem egy része tapsot és eljenzést keltett szépségei és eszméinek gazdagsága által. Különösen nagy hatással volt az a mondása, hogy az iskolának nemcsak az állam támogató segélyére, hanem a társadalom szeretetére is van szüksége. E téren a kultur-egyletek sok eredményt érhetnek el. Hangsúlyozta, egyik korábbi kulturegyleti beszédére hivatkozva, hogy nálunk a kultúra csak magyar lehet. Kifejezte azt az óhaját, hogy tíz év múlva az utánunk jövő nemzedék még nagyobb sikereket konstatálhasson az Emke működésében. De a haza-

szereketben az utánunk jövő nemzedék se mulhasson felül. (Hosszas, lelkes eljenzés és taps.)

Berzeviczy nagy tetszéssel fogadott beszéde után

Apponyi Albert gróf

tartott az ő szónoki képességével egy magasan szárnyaló, eszmékben gazdag beszédet.

Apponyi azzal kezdte, hogy a szeretet, a melyet saját nemzetünk iránt táplálunk, végeredményében az emberiség fentartását és tökéletesítését is szolgálja. Ez ország népét világtörténelmi hivatásának betöltésére az egység a magyarságban képesíti. A magyar állam szabadsága azonban a bennlakó összes fajok szabadsága, de önállósága és egysége a magyar jelleghez van kötve.

Ezt az országot meg kell tartanunk Magyarországnak. Minden kötelességünk nemzeti feladatunkban pontosul össze. Annak a kötelességünknek is, a melyet pragmatika szankcióiban megállapított kapcsolat által a dinasztia egész birtokállományának megvédésére vállaltunk, csak mint önálló és egységes nemzet felelhetünk meg. Létünk e két főkötelesség: az önállóságot és egységet tehát ki kell küzdenünk.

Ezt a szent kötelességet sem a magyar állam, sem a társadalom nem teljesíthette. Hogy társadalmunkban a nemzeti érzés ereje nem gyarapodik eléggé, annak oka, hogy politikánk nem elég nemzeti. Tíz év után az Emke vagyona 1.168.000 forint, ezt az eredményt — talán ironice — meg is tapsoljuk. Hát nem tudja a magyar társadalom, hogy Erdély az a csatatér, a melyen nemzeti jövőnk felül a döntő ütközet folyik? Fel kell az alvó lelkesítetést ébreszteni.

Az Emke működése a részvétlenség homoktengerében egy üdítő oázis. Azt kívánja, hogy az egyesület szelleme maradjon a következő évtizedekben is a régi és a nagyobb öntudatosságra ébredt nemzet adjon hozzá erőt. (Zajos eljenzés.)

Nagy hatást és lelkesedést keltett Horváth Gyulanak, az Emke alelnökének rögtönzött beszéde.

Horváth Gyula beszéde.

Horváth Gyula abból a gondolatból indult ki, hogy a régi időkben az erdélyiek sokat vittek át Magyarországra legnagyobb kincsükből, a hazaszeretéből. A mit az ősek odavittek akkor, a mikor a hazaszeretettel kellett bizonyítani, most visszahozták az ivadékok Erdélybe: visszahozták a hazaszeretetet, legnagyobb öröket, a magyar fajszeretetet. Szólt ezután a magyar társadalomról. Ha a magyarságot erősíteni akarjuk, a magyar társadalmat kell egységessé, erőssé tenni. Beszélte veszedelmek idejéről, a mikor eloszlottak a politikai ellentétek, minden magyar ember egy politikai pártirányhoz tartozott: a szabadság pártjához. Így volt 1848-ban, így lesz mindig, de így van most is, a mikor arról van szó, hogy kulturánkat s az Emkét fejlesszük.

Horváth Gyula hangsúlyozta azután azt a pártatlanságot, a mely az Emke működését jellemzi. *Oázis ez — ugymond — a politikai ziláltságnak sivatagában, a melyből csak a magyar társadalomnak lehet és kell is menekülnie. A nemzetiségi, a hatalmi, a felekezeti villongások közt ez teremt békét, a melyet a társadalom teremt és a saját ápol.* A saját működésének van javarésze abban, hogy a társadalom a közelmúltban annyira föllekesedett a hazafias eszmék iránt. A társadalom iparkodjék arra, és a saját segítse abban a munkában, hogy mi magyarok ne egymás ellen, hanem egymással és egymásért dolgozzunk.

Horváth Gyula beszéde további során reflektál Apponyi Albert gróf beszédére, védvén vele szemben az állatot, a mely kulturális téren annyit és oly sokat tesz, a mennyit csak tehet: a többi a társadalomnak kell megtennie.

Végül nagy hatás közt köszöni meg a nagy vendégeknek, hogy visszahozták abból a kincsből, a hazaszeretéből, az erdélyieknek, a melyből ezek ősei olyan sokat vittek át a hazába.

Kívánja: keressék fel erdélyt mind sürűbben ily kiváló férfiak, ugys Erdély adja hazánknak a legkiválóbbakat, adja tehát a haza Erdélynek vissza az övét.

Ezután

Ugron Gábor

tartotta meg fényes, nagy lelkesedéssel fogadott beszédét, melynek tartalma főbb vonásokban a következő:

A bölcső lábánál állva, üdvözlöm az Emkét. Itt, Udvarhely anyaváros ölen, magasan fekszik a székelytető, erről a magas tetőről messze lehet látni ebben a természetes határokkal látszó országban az Isten által adott védő várat, valahányszor idegen erőszak és hatalom megtámadta az országot, e várból. De a vár áll és él benne a székely nemzet törhetetlenül, épen, egészségesen. Kevesen vagyunk, de mindig magyarok voltunk. Nagy veszélyek idején mindig egyetértettünk.

A történelem azt bizonyítja, hogy nemzet soha ősi kormányt, ősi szabadságot ily hosszan megőrizni nem tudott, mint a székely, azért, mert minden székely jogot birt és jogot gyakorolt. Ez a nem-

zethez hozzáfűzte, csatára vezette és győzelemmel visszahozta. Mikor most a székelység az Emkét fogadja, csak azt teszi, mit más veszedelmek idején tett. Most nem karddal, de kulturával kell védelmezni az országot. Üdvözlí az Emkét a Székelyföldön, hol a székely nép régi tömörségét az egész ország segítségével kell előállítani és akkor a magyar nemzet örökké fog élni.

A ragyogó, költői hasonlatokban gazdag s nemes szellemmel előadott beszédet a közönség hosszantartó eljenzéssel és tussal jutalmazta.

A gyűlés egyik fontos tárgya lett volna az alapszabályok módosítása.

Horváth Gyula beszédére, melyben az Emke mintaszerű berendezését fejtegette, egyhangulag elfogadta a közgyűlés dr. Gajdó Manó, Emke-jogtanácsos azon véleményét, hogy változtatásra nincs szükség, a mi egyúttal a tisztikar és az igazgató választmány véleménye is volt, mert a mivel az egyesületet ily hatalmas intézménynek megteremtteni lehetett, egyszersmind fel is lehet tartani.

A bizottsági jelentések után a felmentvény a pénztár kezelésére megadott és a tisztikar és választmány, azzal a különbséggel, hogy Ugron János, vármegyénk alispánja is egyhangú lelkesedéssel beválasztott, a régi maradt.

A népnevelési egyesület jubileuma.

Bethlen Gábor gróf elnöki záró szavai előtt az udvarhelymegyei általános népnevelési egyesületnek kellett volna megtartania 25-ik jubilaris diszközgyűlését, de ez Sándor József Emke-titkár előzetes programja és ígérete dacára, az ő sietése miatt, az Emke-közgyűlés után tartatott meg, mikor a közönség oszladozni kezdett, mikor a nagy telongástól, padrugdalásoktól s kiabálásokból keletkező zajban sem Sándor Mózes elnöki megnyitójából, sem Vajda Emil dr. pártatlan lelkiismeretességel írt s óriási fáradságos munkán alapuló titkári jelentéséből egy árva szót sem lehetett hallani. Igazán csodáljuk, hogy Sándor József ennek a kis, szerény egyesületnek egyszerű, de végtelen tanulságos s lélekemelő rövid ünnepségét beilleszteni az Emke jub. közgyűlésének keretébe elmulasztotta, mert a különben is gyors tempóban lefolyt Emke-közgyűlést illetően, az onnan a bankettre siető közönséget alig késeltette volna néhány rövid pillanattal. A mint a kormány képviselője szívesen végighallgatta az elnöki megnyitót s az igen rövidre szabott titkári jelentést, úgy a többi notabilitások s a nagy közönség sem szökött volna meg előle, ha Sándor József ur nem méltóztatik a közgyűlést bezárni. Ezt annál inkább se kellett volna tennie, mert ígéretet tett volt, hogy a népnevelésügyi egyesület jubileumát az Emke-jubileum keretébe fogja illeszteni. Vagy ha ez az ő becses türelmét túlságos erős próbára tette volna, sokkal könnyebb lett volna előzetesen megállapodni abban, hogy a népnev. egy-let titkáranak jelentésére is, úgy, mint az Emke titkáranak jelentésére, — mivel nyomtatásban megjelentek — egyszerűen utalás történjék. S ez ellen nem lett volna senkinek semmi kifogása.

A közgyűlést a dalárda éneke zárta be.

Bankett.

A szónoki gigászok szellemtápláló versenye után lassan-lassan huzódni kezdett házi és vendégközönségünk Schnapek szállója felé.

Városunk egyik nagyon is érthető mizeriája, hogy nagyobb kaliberű bankett-társaság kényelmes befogadására kinálkozó nagyobb termünk nincs, s a mai demokratikus világban, midőn mindenki egyforma jogokat élvez, megtörténik egyik-másikkal hogy kiszorul, nem éppen jogtalan bosszuságára.

Nem lehet csodálni tehát, hogy félórával a bankett kezdete előtt megszállt minden asztalt a vendégsereg, s kinnt és a teremben cleve helyet foglalt.

Szinte fél 3 órakor kezdődött meg az ebéd, mely állott: karfiol-leves, kecsge és tok, fojtott pecsenye, zöld vaszuly füstölthús felzettel, malacz és pulyka uborka-salátával, tészták, fagyalt, narancs stb.-ből.

A terem belső oldalán végig nyuló asztal közepén ült Bethlen Gábor gróf, az Emke elnöke, ki már a második fogásnál megkezdte a tósztok sorát, éltette lelkes, igazságos szavakkal a koronás királyt. Utána Mikó Árpád, megyénk már is népszerű, szívélyes és elegáns modorával mindenkit lekötelezni tudó főispánja üritett poharat az Emke nagyérdemű elnökére.

Apponyi Albert gróf hatalmas beszédében fejtegette a municipiális rendszer fenntartása mell szóló politikai nézeteit s nagy hatás mellett éltette a vármegyét, mint a nemzet önállósága és szabad törekvéseinek egyetlen biztosítékát.

Craus István nyitrai alispán rokonszenves díkezióban főispánunkat tüntette ki a méltó elismerés szavaival.

Jung-Cseke Lajos apát ismert szónoki képességével a vendégeket. Bedő Ferencz ref. lelkész meleg közvetlenséggel a kormányt, Berzeviczy Albert képviselőházi alelnök s volt államtitkár gyönyörű gondolatoknak méznél édesebben folyó beszédében a várost, mint a székely kultúra páratlanul álló központját, Jakab Gyula megyei főjegyző Berzeviczy Albert hazafias és sikeres munkálkodását méltatta, gróf Kornis Viktor a nőket, Ugron János alispán magasan szárnyaló és mélyen átértett beszédében gróf Apponyi Albertet, dr. Török Albert ny. főispán az Emke alelnökeit, Rákosi Jenő az Otthon elnöke elegáns formában Ugron Jánost. Rákosi sira és a hírlapírókra poetikus és gyújtó szónoklattal Ugron Gábor üritett poharat, kinek fényes multját és parlamenti sikereit dr. Kormos Béla verseczi közejegyző méltatta lelkes szavakban. Kovács Ferencz marosvásárhelyi apát a tiszteleti tagokat, Szabó Gergely székely az Emkét, Kassay Albert a buzgó és lelkes kecskemétiakat dícsérte meg, hogy az alföldről eljövénnek, dr. Vajna Gábor a zalamegyeieket, dr. Orbán N. a vármegyék és városok képviselőit, Pál István kanonok a fiókok, Issekutz Viktor dr. képviselő a ma jubiláló népnevelési egyeletet, Sebesi Ákos az emlék beszédartó Réthy Lajost, Hunyadmegye tudós tanfelügyelőjét, Pál Domokos alispán a hazafias papságot, Horváth Gyula képviselő Roskovits Ignácot, mint a ki hivatva van megfesteni az Emke költségén azt a jelenetet, mely 1848-ban az unió kimondását ábrázolja.

Soó Gaspár főgm. igazgató az Emke páratlan munkássága főtítkárára és önzetlen főpénztárosára köszöntött.

Öt óra után oszlani kezdett a társaság, de csak azért, hogy a terem melletti sátorban terített asztaloknál, hol tulnyomóan a vidék és városunk legtekintélyesebb polgárai ültek, — a bankett újra kezdődjék.

Idé települtek Apponyi Albert gr., Bethlen Gábor gr., Bethlen Bálint gr., Ugron Zoltán, Ugron János s többen.

Szabó Ferencz józsu mondásaival fel is köszöntötte Apponyi Albert grófot, majd Sándor Ferencz polgártárs üritett poharat s mások; míg aztán Apponyi gróf emelkedett fel s nagy nevéhez szónoki talentumához mért hatású beszédében éltette Ugron Jánosné és Ugron Istvánné. A férfiak illusztris társaságát a következő hölgyek tették értékesebbé: Br. Gamerra Oszkárné és bájos lánya, Ugron Jánosné és Ugron Istvánné, Persián Jánosné, Jakab Gyulané és lányai, dr. Szabady Ferenczné, Máthé Pálné, dr. Lengyel Józsefné stb.

Különösnek tetszett, hogy a helybeli bizottság helyett a bankettet az Emke főtítkára rendezte s a mi még feltünőbb, hogy a város érdemes orsz. képviselőjének, dr. László Mihálynak semmi szerepe sem jutott.

Az Emke hazafiaságának ünnepe lévén, felül áll minden politikai tekinteten s mindaddig míg mandatum a kapcsán törvényesen elismert képviselője városunknak, addig az öt megillető formálításokat mellőzni nem szabad; ez alkalomból annál is inkább mert 236 frtot hozott magával az Emkének, mint Br. Atzél Béla fogadásból nyert ajándékát s mega is 200 frttal alapító tag lett.

A hangverseny.

A jun. 4-iki hangverseny előre megállapított műsora nagy változásokon ment keresztül, mert a megbízott budapesti művészek és művésznők igéreteiknek nem tettek eleget. Kúri Klára és Ábrányi levélben adtak kifejezést sajnálkozásuknak a fölött, hogy a koncerten bizonyos nehéz akadályok miatt részt nem vehettek. Tollagit Evva nem tudta nélkülözni a népszínház műsorából s így az utolsó napokban táviratilag — óriási áldozatok árán kérte Vajda Zilahit a nemzeti színház tagját és dr. Sziklay Jánost a versirót, hogy közreműködésükkel emeljék az est sikerét. Csak hangverseny előtt egy-két órával lehetett megállapítani annak végleges műsorát, melynek egyes számait a vigalmi bizottság egyik tagja jelentette be az illető programszám megkezdése előtt. Ennek dacára a koncert oly fényes, oly magas művészi

nívón áll s oly óriási hatású volt, hogy még a legvérmesebb reményeket s a legkövetelőbb igényeket is kielégítette. A diszes, előkelő, városunkban soha eddig ily imponzáns számban össze nem gyűlt közönség már esti 7 órakor gyülekezni kezdett a kir. áll. főreáliskola virágokkal, lobogókkal, képekkel izlésesen földiszított tornacsarnokába s még 8 óra tájban is folyton robotgok a büszke palota kapui elé az elegáns fogatok, melyek csak úgy ontották az ünnepi díszbe öltözött férfi és hölgyppukomot. A városunkban időző notabilitások, városunk s a megye különöségei s előkelő hölgyvilága majdnem teljes számban képviselve volt. Az ember szíve hevesebben lüktetett erre a tündéri látományra s a férfiak arczára kiült az örömpír, látára a Székelyföld szépséges szép asszonyainak s leányainak, kik a hangversenytermet a leggyönyörűbb virágos kertté varázsolták.

Végre a dalegylet, karnagyával élén rágyújt id. Ábrányi Kornél dalárszótára, melynek valóban gyújtó hatása volt. Kitért a taps, mely a sok babért szerzett daloskórnek újabb diadalát jelentette. Aztán fölépelt a pódiumra Zilahi Gyula a szeretetreméltó színész s elkezdett mókázni. Erről a jövő számunkban bővebben.

Semsey Mariskát vezette aztán dr. Vajda E. ki a következő számokat énekelte ritkán tapasztalt hatással: Francz: »Összel«, Hermann: »Mondj igazat«, Thomes: »Mignon«; majd Bragy »Serentáját trióban dr. Vajda hegedű és Jurecsák A. zongoraművész kisérete mellett.

Dr. Sziklay János az »Otthon« főtítkára és a fővárosi lapok sokoldalú munkatársa, talentumos írónk, olvasott fel egy rövid, de szellemes rajtot »Székely vér« czímen.

Aztán Jurecsák k. a zongorázott magyar népdalokat általános hatással, dr. Vajda E. eljátszta Hubay I. magyar ábrándját és Zilahi Gy. »Kont«-ban újra mókázott.

Hangverseny után reggelig tartó tánc és mulatság volt méltó befejezésül a nagy, lélekemelő és minden tekintetben tanulságos napoknak.

A hangversenyen, illetőleg bálon megjelent hölgyek névsora, a mennyire összeállítanunk sikerült:

Dr. Bogdán Andorné, öz. Barabás Domokosné, Bágyi Kálmáné, Demény Ferenczné, Esztegar Bálintné, Embery Árpádné, Gál Jánosné, Hlatky Miklósné, dr. Kovács Mórinczné, László Domokosné, dr. Lengyel Józsefné, Boros Károlyné, K. Nagy Ákosné, báró Pongrácz Vinczné, Pogány Kornélné, Pálffy Károlyné, dr. Solymossy Lajosné, dr. Szabady Ferenczné, Szabó Albertné, Sándor Albertné, Ugron Jánosné, Ugron Istvánné, Ugron Gáborné, báró Gamerra Oszkárné, Kovács Dánielné, Jezerniczky N.-né, Szenkovics Miklósné, Dervalits Imréné, Wolff Józsefné, Tamás Albertné, Mammusits Lajosné, dr. Mezey Ödönné, Elekes Mihályné, öz. Ugron Jánosné, Szabó Istvánné, Semsey Andorné, Gál Domokosné, Molnár Károlyné, Fankovich Gyulané, Barabás Jenőné, Persián Jánosné, Steinburg Ottóné, Homollay Lajosné, Betegh Pálné, Máthé Pálné, Kispál Gáborné, Doros Györgyné, dr. Issekutz Györgyné, Sándor Domokosné, dr. Kása Jánosné, Csiky Antálné, Szappanyos Lázárné, öz. Fellegi Ottóné, Szekula Ákosné és nővére, Merza Lajosné és nővére, Vojnits Félixné stb.

Bartha Olga, Bod Irénke, Demes Mariska, Diemár Mariska, Fekete Irén, Ferenczy Mariska, Finta Lina, Györfly Erzsike, Gergely Irma, Gergely Lina, Illyés Katicza, Jakab Erzsike, Jakab Ilonka, Jakab Mariska, Konecz Irma, Konecz Lotti, László Ilonka, Léstyán Margit, Neszvada Katicza, három Orbán Irénke, Oláh Ida, Reichert Gabriella, Rápolti Mariska, Sándor Emma, Solymossy Ágnes, Solymossy Panna, Steinburg Pepi, Szabó Katicza, Szabady Zelma, Vargha Ida, Weinberger Fanny, Zagoni Biri és Erzi, Kispál Gabriella, Kiss Katicza, Zatureczky Corinna, báró Gamerra Bertha, Sándor Róza, Jezerniczky Bella, Jakab Karola, Kása Ilona, Kása Miczy, Dervalits Vilma, Szappanyos Erzsike, Szekula Eliza; Semsey Mariska, Jurancsek Anna, Bialis Irma, Madarász Veronika, Merza Lajosné nővére stb.

Felhívás előfizetésre.

A „Székely-Udvarhely“ cz. közgazgatási, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi hetilapra a folyó évi július-szept. 3-ik negyedre új előfizetést nyitunk: Előfizetési díjak:

Egész évre	4 frt
Félévre	2 frt
Negyedévre	1 frt
Papoknak és tanítóknak	3 frt
Külföldre egész évre	6 frt

Azon t. előfizetőinket, kik előfizetésükkel még hátrálékban vannak, kérjük annak szives kiegyenlítésére, nehogy a lap szétküldése fennakadást szenvedjen. Előfizetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Teljes tisztelettel
a „SZÉKELY-UDVARHELY“
kiadóhivatala.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az Emke diszesen és gazdag tartalommal kiállított Emléklapja kapható: Betegh Pál könyvnyomdájában, Gyertyánffy Gábor könyvkereskedésében és Gál János dohánytözsdejében. Füzve 2 korona, kötve 4 korona. Lapunk t. olvasó közönségének becses figyelmét ezuttal is felhívjuk. Tiszta jövedelem az Emke javára megy.

— **Gyűlés Székely-Udvarhelyt.** Jun. 5-én este Apponyi, Berzeviczy, Bethlen Gábor, Craus István, Horváth Gyula, Rákosi Jenő, Sándor József, Ugron Gábor, mint az összes közművelődési egyletek millenáris végrehajtó bizottságának tagjai, gyűlést tartva, megállapodtak, hogy a milleniumkor Budapesten országos kultur-kongresszust rendeznek. A program kidolgozását bizottságra bízták.

— **Állami tisztviselők öröme.** Még tavaly mozgalom indult meg az állami tisztviselők között, hogy városunk, melyben kiesénységéhez képest aránytalanul magas a lakbér, a III. lakbér osztályba soroztassék. A kérvény szám adatokkal mutatta ki, hogy az állami tisztviselők, ha rangjuknak megfelelő lakásban laknak: száz frtot is ráfizetnek lakáspénzükre. Örömmel értesítjük az állami tisztviselőket, hogy kérésüket a miniszterium elfogadta. E napokban érkezett le a miniszterium határozata, melynek értelmében 1895. évi január elsőtől városunk a III. lakbér osztályba osztott be és így az elmúlt hónapokra is megkapják lakbérletményeiknek a többletet. Még ezentul is rá fog fizetni lakására a legtöbb tisztviselő (mert rome kis város, mely vajmi kevés kényelmet nyújt ugyan lakóinak, de abban már igazán nagyvárosias, hogy a lakások árát a maximumra emelte s e tekintetben vetélkedik Pozsony, Szeged vagy egyéb nagy városokkal), de legalább vizsgálódhatik azzal, hogy mégis valami javítás történt helyzetén.

— **Köszönetnyilvánítás.** Székely-Udvarhely rendezett tanácsu város polgárai és lakóinak az E. M. K. E.-nek ünnepélyes fogadtatása alkalmából kifejtett magatartásáért, közreműködéséért és hazafias áldozatkészségéért, a város tanácsa nevében őszinte köszönetem nyilvánítását fejezem ki. A városi tanács nevében: Kassay Ignác, polgármester.

— **Petőfi-szoborbizottság ülése városunkban.** Jun. 5-én délelőtt a Petőfi-szoborbizottság Bethlen gróf elnöklété alatt kimondta, hogy Segesvár számára Köllő Miklóssal elkészített Petőfi álló ércszobrát, a csatatéren a nagy költő eleste helyét pedig obeliszkkel jelöli meg.

— **Szöbeli érettségi.** A helybeli m. kir. állami főreáliskolánál a szóbeli érettségi szerdán folyt le. A tizenegy jelentkező közül egy az írásbelin megbukott, a többi a szóbelit is sikerrel tette le, következő eredménynyel. Staibel Andor, Weisz György és Zerbosz János teljesen; Balázs Ernő, Kolombán József és Séra Kálmán jól; Nagy Károly, Séra István, Pásztói Vilmos és Wächter Richárd egyszerűen érettek.

— **Érettségi a főgimnáziumban.** A kath. főgimnáziumban június 6-án tartattak meg a szóbeli érettségi vizsgálatok Kuncz Elek, kir. tanácsos és

416 frt a szentléleki 142. tkvi A + 2 - 3. és 4 - 15. rsz. belsőségből, felében Bálint Rozália férj. Albert Sándornét illető jutalék rész 70 frt kikiáltási árban külön telekkönyvi jószágtestként az 1895. évi július hó 27-ik napján d. e. 9 órakor Szentlélek község házánál megtartandó nyilvános árverésen a legelőt igérőnek el fognak adni. A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Székely-Udvarhelyt, 1895. május hó 18. án.

Györfy,

kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 2011-95. tkvi.

Hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Florián Bogdán és fiai székelyudvarhelyi lakos végrehajthatónak özv. Kassay Istvánné Tassaly Mária végrehajthatást szenvedő ellen 180 frt 84 kr s járulékal kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó Székely-Udvarhely város 464. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt 855., 860., 861. hrsz. ingatlanok, melyeknek összes becsértéke 1382 frt, a mely összeg egyszersmind kikiáltási ár is, 1895. évi július 13-ik napján d. e. 8 órakor a székelyudvarhelyi kir. törvényszék tkvi hivatalánál megtartandó nyilvános árverésen a legelőt igérőnek el fognak adni. A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban kötelesek a kiküldött kezéhez letenni. Az árverési további feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Székely-Udvarhely, 1895. április hó 26. án.

Györfy Titusz,

kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 1840-1895. tkvi.

Hirdetmény.

Bethlenfalva község telekkönyve birtok szabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakították és ezre egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és 1891: XVI. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottatik.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1895. évi július hó 17-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhívtnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik tilkvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatott előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírássra az 1886: XXIX. t. c. 15-18. és az 1889: XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa; mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt a követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve hogy törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.

Székely-Kereszturon, 1895. május 19-én.

Veress,

kir. albíró.

Bálint Dániel

kész koporsó-raktára és első temetkezési intézete
Székely-Kereszturon (Fóutca)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani ujonnan berendezett és folyton nagyobbítandó

temetkezési intézetemet.

Raktáromon mindig készletben tartok ércz-, dió-, tölgy- és fenyőfa-koporsókat, művirágkoszorukat és ezekhez szükségeltető szalagokat, arany és ezüst ragasztott, avagy könyvnyomdailag nyomtatott feliratokkal. Temetéseket a leg egyszerűbbtől a legdiszesebbig olcsón, a legnagyobb gondnal és pontossággal rendezek. Intézetem fel van szerelve igen diszes gyászhintóval (melyet tetszés szerint díszítek), a legújabb ravatallal, szóval a mi egy temetéshez megkívántatik, minden szükségessel.

Üzletemet személyesen vezetem s úgy helyi, mint vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan teljesítek.

Magamat a nagyérdemű közönség pártfogásába ajánlva, maradok

kiváló tisztelettel

Bálint Dániel,

asz.-kereszturi első temetk.
intézet tulajdonosa.

(1-6)

Eladó kocsik!

Egyenesen Londonból hozatott legkitünőbb acél rugonyok, patent (olaj) tengelyű és minden egyéb hozzátartozókból szerkesztett csaknem egészen új állapotban levő kitünő szerkezetű kocsik **özvegy Fehérvári Lajosné által (Székely-Udvarhelyt, Sarkantyú-utca 218. házszám alatt) eladó.** 3-4

A Szentkirály-utcában egy lakóház udvaral örök áron

eladó.

Értekezhetni Losdorfer Emilnél Szentkirály-utca 571. sz.

Pontos kiszolgálás!

SÁNDOR FERENCZ

épület- és butorasztalos Székely-Udvarhelyt.

Van szerencsém a nagyérdemű városi és vidéki közönség szives tudomására hozni, hogy a helybeli piacon, a Kossuth-utcában, a néhai Gyarmathy Károly-féle asztalos-műhelyt haszonbérbe kivettem és üzletemet oda helyeztem át, hol ezután is minden szakmamba vágó épület- és butorasztalos munkálatokat, valamint töltött butorokat is, nemkülönben egész szobaberendezéseket, fiatal házaspárok részére, a legrövidebb idő alatt, csinos kivitelben, a mai igényeknek megfelelően készítek, nagyon olcsó árak mellett; eddigi szives pártfogásért köszönetet mondva, maradtam

teljes tisztelettel

(1-3)

Sándor Ferencz.

Olcsó árak!

A legnemesebb erdélyi
TERMÉSZETES HEGYIBOROK
és erdélyi champagner,
küküllőmenti pezsgő-borok

a melyek valódiságáért kezesseget vállalok,
- eredeti töltésben és raktári árakban -

Székely-Udvarhelyt

GÁL JÁNOS kereskedésében kaphatók.

„Szász-vesszősi“

kitünő asztali bor, literes palaczk, üveggel
együtt 65 krajczár.

Jó és friss ízű „Nagyküküllőmenti“
literes palaczk, üveggel együtt 55 kr.

Nagyobb megrendelések borokra palaczkokban vagy hordókban, külön en gros árjegyzék szerint a segesvári vasúti állomásról küldetnek. (Magy. áll. vasut, keleti vonal.)

Nagy raktár: 11-

szilvórium-, seprőpálinka- és cognacból.

TEUTSCH B. JÓZSEF

borkiviteli üzlete Segešvártt (Erdély).

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Keil Alajos-féle

PADLÓZAT- *

* FÉNYMÁZ

[Glasur]

a legkitünőbb mázólszer puha padló számára

1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. - 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearanyozására.

Egy kis palaczk ára 25 kr.

Mindenkor kapható Gál Jánosnál Sz.-Udvarhelyen. 6-8